

¹⁶Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: „Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”¹⁷ Ő így válaszolt neki: „Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van, aki jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.”¹⁸ Az megkérdezte: „Melyeket?” Jézus így felelt: „Ezeket: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ¹⁹tiszteld apádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint magadat!”²⁰ Az ifjú erre ezt mondta: „Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem?”²¹ Jézus így válaszolt neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonedat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem.”²² Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.²³ Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: „Bizony, mondom néktek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába.”²⁴ Sőt azt is mondom nektek: „Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”²⁵ Amikor meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbenek, és így szóltak: „Akkor ki üdvözülhet?”²⁶ Jézus rájuk tekintett és ezt mondta nekik: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.”

Kedves Testvéreim!

Sok kedves történetem van a Bibliából, ez az előbb felolvasott is, a gazdag ifjú beszélgetése Jézussal is, hozzájuk tartozik. Miért szeretem ezt a történetet?

Többek között azért, mert benne van a teve – de erről majd később.

Azért is szeretem, mert ez az ismeretlen valaki, aki odalép Jézushoz, mer tőle kérzeni.

¹⁶Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: „Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”

Így a tanév kezdetén, biztos sokat halljátok, hogy milyen új feladatok várnak rátok. Ha belelapoztok a könyveitekbe, akkor láthatjátok, hogy mennyi mindent meg kell majd tanulni, a tanárok elmondják, hogy ha jól odafigyeltek az órán, ha jól viselkedtek, akkor sokkal könnyebb dolgokat lesz.

Egy kicsit olyan ez a történet, mint az iskolakezdés. Odamegy Jézushoz egy ember és megkérdezi: Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?

A diák odamegy a tanár nénihez az első tanítási napon, és megkérdezi: Kati néni, mit csináljak, hogy év végén ötös legyek matekból.

Mit gondoltok, Kati néni mit válaszolna erre?

Figyelj az órán, csináld meg a házi feladatot, és ha nem megy valami, akkor kérj segítséget a szüleidtől, vagy éntőlem.

Azt hiszem, ezt minden diák tudja, hogy így kellene csinálni, mégsem ötös mindenki matekból, mert valami hiányzik.

Amikor nyolcadikos voltam jártam atlétika edzésre és versenyszerűen futottam. Az edzésen megtanultuk a technikát, edzettük az izmokat, felkészültünk. Egy verseny előtt összeszedtem a gondolataimat. 400 méteres síkfutás. Először is felszerelés: salakos pályához való cipő – pipa, sportkrémmel bekent combok, a gyorsabb, jobb bemelegítésért – rendben. Csúcsforma, hiszen az edzésen erre a versenyre készültünk, megfelelő taktika – ezek is megvoltak. Minden készen állt tehát egy tökéletes versenyhez, egy győzelemhez. Elindult a verseny, és minden a tervek szerint haladt. 100 méternél középmezőny, 200-ig tartani a tempót, 200-tól újítani és felfutni az élmezőnybe, és szélárnyékot keresni valaki mögött. Sima ügy, negyedikként értem a százhoz. Az utolsó százon ki a szélárnyékból, és sprint. Ez is ment. Minden a tervek szerint, minden tökéletes, megfelelő hátszél, saját szurkolók (barátom és öcsém) kihelyezve 50 méternél, és a verseny végén a tökéletes futás után bronzérem. Harmadik hely. Csalódás. Pedig mindent megtettem, de valami mégis hiányzott. Mi volt az.

A történetünkben szereplő gazdag ifjú kérdése mögött is ez van. Mi az ami hiányzik az életemből? Mi nincs meg? És ő valahol belül érzi, tudja, hogy mi hiányzik. Mindene megvan, vagyon, tudás, elismerés. Azt olvassuk a történetben, hogy nagy vagyona volt. Ma azt mondanánk sikeres ember, aki bármit elérhet. Valószínűleg, amikor ránéztek az emberek irigykedtek, szerettek volna olyanok lenni mint ő. Elképzelem, hogy amikor közeledett Jézushoz, akkor az egyszerű halászokból lett tanítványok, hogyan csodálkozhattak: hát, ez meg miért jön ide? Mit akarhat, milyen kérdése lehet?

Mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?

Figyeljük csak meg. Mindene megvan, már csak egy valamiben bizonytalan: az örök életben.

Olyan lehetett ez nála, mint a diák esetében, akinek soha nem volt négyesnél jobb jegye matekból a kérdés: hogyan lehetek ötös? Vagy a futóversenyen, hogyan lehetnék első. Mit kellene még tennem?

Neki ez hiányzott, az örök élet. És én ezt a kérdést nagyon szeretem ebben a történetben. Mert meg meri kérdezni. Fialtal még, azt olvassuk róla, hogy ifjú. Mégis az örök életről kérdezi Jézust. Arról, hogy, hogyan lehetne rendezni a kapcsolatát az Istennel.

Vajon te milyen kapcsolatban vagy az Istennel?

Jézus úgy beszélt az Istenről, hogy Atya. Mint egy szülő, aki az iskolából hazatérő gyereket megkérdezi, mi történt az iskolában. Ha jó megdicséri, ha rossz, akkor megszidja, de ettől még szereti. Tanulásra biztatja, mert tudja, hogy az hasznos lesz neki amikor felnő. Megöleli amikor szomorú, és megvigasztalja, amikor bántják. A szerető szülő. Isten ilyen közel szeretne lenni hozzád és hozzám. Azt szeretné, hogy mindent el merj mondani neki, ha kell, akkor a segítségét kérni, és mindezért elég, ha csak annyit mondasz: köszönöm. Az Istennel való ilyen szoros kapcsolat, ez az örök élet.

Mi jót tegyek?

Nagyon érdekes Jézus válasza. Nem azt mondja, hogy ugyan már, semmit nem tehetsz azért, hogy örök életed legyen, hanem rávezeti valamire, amit egyből meglát benne. Mi ez a valami? Az amit érez is a gazdag ifjú, hogy hiányzik. Az a picike, ami hiányzik a matek ötöshöz, vagy a győzelemhez a futóversenyen.

Neki ez a vagyonához való ragaszkodás, mert azt hitte szereti Istent, hogy szoros vele a kapcsolata, de Jézus rávilágít, hogy valami máshoz sokkal jobban ragaszkodik, ez pedig a pénze.

Jézus arra tanítja ezt az ifjút, hogy az Istennel való szoros kapcsolathoz le kell mondani dolgokról, olyan dolgokról, amik elválasztanak tőle.

Ahogy a matek ötöshöz, vagy a futóverseny győzelemhez le kell mondani a játékról, több időt kell fordítani a tanulásra, az edzésre, úgy Istennel kapcsolatban is azt kell eldönteni, hogy valójában ki a fontos Ő vagy valami, valaki más, esetleg én saját magam.

Jézus ezt egy képpel szemlélteti, a tevé és a tű képével. *„Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.”* A tű foka ahol a cérnát át dugjuk, ide kellene beleférnie a tevének.

Jézus itt a gazdagokról beszél, de nem a vagyon az, ami ellen szól, hanem a mi tevéink azok a dolgok, amiket nem tudunk elengedni. A gazdag ifjúnak a vagyona, van, akinek ez a munkája, gyerekeknek a játék, a gépezés, sokaknál a betegség vagy éppen a bor, ha már bornapok vannak.

Mi a te tevéd? MI az amiről le kell mondani?

Kicsivé kell lenni ahhoz, hogy a tű fokán át lehessen menni. Egészen apróvá, cérnaszállá.

De ez nem megy magunktól, ahogy Jézus tanítványai is szóvá teszik ezt. *Akkor ki üdvözülhet?”*

Jézus elmondja nekik:

²⁶*Jézus rájuk tekintett és ezt mondta nekik: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.”*

Ezért kezdjük ezt az évet is Isten áldásával, hogy ő legyen az első, hogy vele kezdődjön minden, mert Neki minden lehetséges. Ő az aki mindent megtett azért, hogy nekünk a legszorosabb kapcsolatunk lehessen vele. Ezért mi is tudunk tenni, hiszen kaptunk tőle tehetséget: ki a matekhoz, ki a futáshoz. De mielőtt elkezdjük a tanulást, és az edzést: boruljunk le előtte, hogy minden az ő nevében kezdődhessen.